

پنج‌شنبه ۱۶ اسفند ۱۳۹۷ **۲۹ جمادی الثانی ۱۴۴۰** **۷ مارس ۲۰۱۹**

اخبار

رنال: پایان سلطنت هزار روزه

حمیدرضا صدر

آنها را نمی شناختیم، سلاطین را. قهرمانان را. فاتحان سنتی اروپایی را. آنها طی بیست دقیقه دو گل خورده و در پایان ۴-۱ له شده بودند. آنها طی شکست تاریخی در خانه پرتاب شده بودند به قعر چاه. قصه شان تمام شده بود. هزار روز سلطنت رنال در اروپا به پایان رسیده بود. تمام. تمام. تمام. تمام.

آنها بدترین هفته تاریخ معاصر باشگاه با سه بازی طی هفت روز را سپری کرده بودند. با سه شکست متوالی در برنابئو، دو بار برابر بارسا و سپس مقابل آمستردامی های جوان و بی ستاره. در مجموع با یک گل زده و هشت گل خورده. آنها در هلند پیروز شده بودند، ولی سقوط ۵-۳ طی دو دیدار با روحیه ای نزول کرده و بی نشان از اعتبار مادردی آخرین چیزی بود که انتظارش را می کشیدیم.

دلایل شکست چه بودند؟ یکی؟ دو تا؟ ده تا؟ سانتیاگو سولاری سرگیجه گرفته، نمی دانست برابر دوربین های نشانه رفته چه واکنشی نشان دهد؟ دو تیر دروازه اوایل نیمه نخست؟ دو تعویض متوالی که با اشک و درد گره خوردند؟ غیبت مارسلو و ایسکو؟ نمایش کورتوا مقهور برابر ضربه های متوالی که برابر آن ضربه آزاد چنان خفت بار زانو زد؟ وارن به بند آمده برابر پاس های کوتاه و ظاهرا ساده تیریه پوشان؟ کاسمیرو مات شده برابر تادیچ؟ کروس بی خاصیت که کیفیت نازل ضربه های کرنرش را باور نمی کردیم؟ مودریچ تنها مانده و شکست خورده در نبردهای تن به تن؟ بنزما و ضربه های برباد رفته دیرآشنایش؟ گرت بیل که حتی پس از ورود زود هنگامش حس و حالی برای جادوگری نداشت؟ طی دیدار مدام پرسش «گلزن تیم کیست؟» را تکرار کردیم و وقتی آسنسیو آن گل را زد کسی نبود از آن دفاع کند.

شاید هم همه چیز با غرور گره خورده بود،

با تکبر. کاپیتان سرچوب راموس که آگاهانه کارت

زردی را به خود در دیدار رفت تحمیل کرد و رفت و نشست آن بالا و فیلمبرداری فیلمش برای آمزون را ادامه داد. کاپیتان کهنه کار ما پایان قصه را خودش نوشته بود و همه چیز را پایان یافته می پنداشت، ولی سخت در اشتباه بود، خیلی زیاد. او یادش رفته بود فوتبال بازی گروهی هم هست. در آن کشاکش دنبال جای خالی زیدان و جاذبه شخصیتی اش می گشتیم. دنبال کریستیانو رونالدو که طی سه فصل به طور متوسط از هر فصل ۱۴/۳۳ گل در لیگ قهرمانان زده بود. دنبال خیلی چیزهای دیگر.

در سوی دیگر آژاکس با همان ترکیب دیدار رفت بازی را آغاز کرد. نمایش دی یوئگ، نرس، زی بیچ و تادیچ – بهترین بازیکن میدان که در هشت بازی لیگ قهرمانان شش گل زده – معرکه بود. میان پسران اریک تن هاگ، شش بازیکن ترکیب اصلی بازی رفت کمتر از بیست و دو سال داشتند و کاپیتان متیس دلیت مدافع میانی تیم فقط نوزده سال دارد. آنها مجموعه ای بودند

متکی به بازی های ظاهرا مدرسه ای یکی از قدیمی ترین آکادمی های اروپا. بی ادا. بی اطوار. بازی شان در یک سوم آخر زمین رنال معرکه بود..ولی آیا این آژاکس هم پسان آژاکس ۱۹۹۵ غارت خواهد شد؟

همان تیمی که رنال را از آن بالا پایین کشید تا سایه هایی از رنال ۲۰۰۹ را ببینیم.

زمانی که همه چیز فریاد می زدند «باید تغییر کرد، باید دگرگون شد». اکنون برای رنال دوازده بازی از لیگ یاقی مانده با دوازده امتیاز فاصله از صدر جدول. در رده سوم و شش امتیاز بالاتر از ختافه و هشت امتیاز بیشتر از آلاوز که یعنی باید

راهیای به لیگ قهرمانان را جدی گرفت.

همه اینها یعنی پایان یک عصر طلایی. عصر فراموش نشدنی رنال با سه قهرمانی پیاپی در اروپا و در حقیقت چهار قهرمانی طی پنج فصل. لبالب از خاطره های شیرین. ولی خب ادامه قصه های شیرین ادامه دار نامکنم است و یر یا زود سرانجام همه چیز به تلخی می گراید و باید قصه دیگری را آغاز کرد. رنال در آستانه فصلی دیگر ایستاده.

سکوت مورینیو درباره پل پوگبا شکست
ژوزه مورینیو پس از دو سال و نیم هدایت منچستریونایتد به دلیل کسب نتایج ضعیف در فصل جاری از سمت خود برکنار شد. او در ماه های انتهایی حضورش با برخی بازیکنان تیمش از جمله پل پوگبا به مشکل خورده بود و این دو حاشیه در جریان یکی از تمرینات در حضور دوربین ها تنش لفظی مختصری هم پیدا کردند.
پوگبا قصد داشت در صورت ادامه کار مورینیو از یونایتد جدا شود ولی در نهایت آقای خاص بود که اخراج شد و پوگبا حالا زیر نظر آقای گنار سولسشر، تبدیل به یکی از تعیین کننده ترین بازیکنان منچستر شده است.
ژوزه مورینیو که این روزها به تفسیر بازی های مهم اروپایی در شبکه «بی این اسپورتنس» می پردازد، در مورد مشکلاتش با پوگبا گفت: «همیشه سعی‌ام بر این بود تا راه حلی برای مشکلات پیدا کنم ولی یکی بود که نتوانستم مشکلاتم با او را برطرف کنم. وقتی یکی بازیکن در ترکیب ثابت قرار می گیرد، از مربی‌اش راضی است، ولی وقتی مورد استفاده قرار نمی گیرد، از مربی آزرده خاطر خواهد شد.»

مورینیو افزود: «طبیعت فوتبال همین است و نمی توان چنین چیزی را تغییر داد. با این حال معتقدم اینجا بحث شخصیت بازیکنان نیز مطرح است. اینکه نگاه و طرز تفکرشان چگونه است. برخی افراد هستند که با آنها رابطه و صمیمیت بیشتری داریم. این طبیعی است. در یک تیم فوتبال هم چنین رابطه‌ای حکمفرماتست. برخی بازیکنان با برخی مربیان ارتباط بهتری می گیرند و برای شان فوق العاده بازی می کنند ولی با مربیانی دیگر، شرایط برعکس می شود.»

امتیاز

روزنامه‌صبح‌ایران

آپو کالیپتو؛ انقلاب یا انقراض یک امپراتوری

مهدی امیرپور

آخرین‌باری که فصل برای ژنرال‌مادرید در زمستان به پایان رسیده بود، به ۴۲ سال پیش برمی‌گشت. فصل ۱۹۷۶ آنها قبل از رسیدن بهار شانس بردن تمام تورنمنت‌ها را از دست داده بودند. آن سال مادردی‌ها خیلی زود از جام‌حذفی کنار رفتند و در لالیگا در حالی روی رتبه نهم قرار گرفتند که مجبور شدند قهرمانی اتلتیکومادرید را تحمل کنند. اوضاع در اروپا برای شاگردان میلان میلانچ بدتر هم پیش رفت. حذف در اولین دور مرحله حذفی برابر اف‌سی‌بروژ، آن هم در حالی که ستاره‌هایی مثل روبرتو فراندرز، خوزه آنتونیو کاماچو و دل‌پوسکه در ترکیب مادردی‌ها بازی می‌کردند. عملکرد سرمربی مقدونیه‌ای تیم – میلانچ – به قدری ضعیف بود که باشگاه دست به‌خانه‌تکانی زدند. اولین تغییر روی نیمکت بود؛ رفتن میلانچ و ورود لوئیز مولونی. ترکیب تیم هم با آمدن سن خوزه، وولف، اولی اشتیلیکه و خوانیتو جان تازمای پیدا کرد. نتایج خیره‌کننده بودند؛ ژنرال‌مادرید فصل بعد قهرمان لالیگا شد، سال بعد هم قهرمانی‌اش را تکرار کرد و دوران تازه‌ای در باشگاه شکل گرفت.

این همان اتفاقی است که باید در ژنال‌مادرید بیفتد. آنها شب گذشته اپوکالیپتو را تجربه کردند؛ آخرالزمانی برای امپراتوری ژنال‌مادرید در اروپا. پوست‌اندازی‌ای که باید یکسال پیش اتفاق می‌افتاد اما قهرمانی اروپا و البته تا حدودی شانس‌واقبال آن را به تعویق انداخت. حالا برای پاک کردن تلخ‌ترین هفته تاریخ ژنال‌مادرید، خروج سولاری اولین راه‌حل است؛ شکست خوردن در ۴دیدار خانگی متوالی هیچ

درس شب گذشته برای آنها بود. برای کاپیتان

سرمربی‌ای را روی نیمکت ژنال زنده نمی‌گذارند و

سولاری هم از این قاعده مستثنا نیست. او در بهترین حالت آدم مناسبی برای هدایت والنسیا و ژنال بتیس بود، اما تصمیم اشتباه پرز برای انتخاب سولاری و البته اشتباه بزرگ‌تر برای تبدیل قرارداد موقتش به قرارداد دائمی ثابت می‌کند طی یکسال گذشته از افت فلورنتینو پرز هیچ تصمیم درستی بیرون نیامده است. مثل رفتن رونالدو و جدایی زیدان که بزرگ‌ترین دلیلشان برای جدایی از مادرید، اختلافات با پرز بود. شکسته شدن غرور ژنال‌مادرید بزرگ‌ترین درس شب گذشته برای آنها بود. برای کاپیتان

با شکست سنگین ژنال‌مادرید مقابل آژاکس، پایان یک

طلایی به سیاه ترین شکل ممکن به وقوع پیوست. شکست پادشاه

اروپا مقابل جوان‌هایی که شاید بعدها در قامت یک ستاره در عالم

فوتبال ظاهر شوند اما در حال حاضر چیزی به جز استعدادهای در

انتظار شکوفایی نمی‌توان نامیدشان. شاید اگر ادعا کنیم با صعود

رنال، با آن بازی بی‌روح و کسل کننده عدالت زیر سوال می‌رفت

برپریاه نگفته ایم. جوانان باانگیزه تن‌هاگ، مقابل شبچی از شوالیه

های شکست ناپذیر اروپا درخشیدند و نورشان بدجوری توی چشم

کاپیتان راموس زد که با وجود این‌که خیلی هم از حذف عجیب

بارسلونا مقابل رم در فصل گذشته نگذشته بود، فراموش کرده بود

فوتبال غیرقابل پیش‌بینی ترین پدیده دنیاست و تا لحظه دمیده

شدن سوت پایان بازی، نباید خود را از پیش برنده دانست و با فکر به

بازی نمانده، عمدا بازی کنونی را از دست داد.

اما چه شد که این سناریوی تراژیک برای مادردی‌ها رقم خورده؟ شاید به عنوان یک دنبال کننده جهان فوتبال، اگر تنها کمی و فقط کمی هم تیزبین باشید، ابتدای فصل متوجه می‌شدید که وقتی بازیکنی از تیم جدا می‌شود که سالی بیش از ۵۰ گل تضمین

شده به حسابان کنار می‌گذارند، ازجمله سالی حدود ۱۵ گل در

همین لیگ قهرمانان اروپا، و به جای او بازیکنی در حد سالی ۱۰

گل به ترکیب تیم اضافه نمی‌کنید یک جای کار لنگ می‌زند. رنال

در همان فصل نقل و انتقالات تابستانی قائله را به بزرگان اروپا باخت.

جایی که همه ترکیبشان را قوی کردند و رنال در ادامه سنت عجیب

مدیرش، ترکیبش را ضعیف کرد. یادمان نرود زمانی که رنال با زیدان

قهرمان لالیگا شد چه نیمکت غنی از مهره ای داشت. پهبه، خامس،

موراتا، دانیلو، کواچچ و خیلی اسم های در شان ژنال‌مادرید در انتظار

داشتن دقایقی اندک روی نیمکت بی‌تاب بودند. اما با خیال ساختن

استادبومی محل، رنال فصل به فصل و پنجره به پنجره ستاره هایش

را از دست داد و نقطه اوج این ماجرا از دست دادن اسپوره بی‌بدیل

باشگاه کریستیانو رونالدو بود. جدا از این که کریستیانو –که احساس

می‌کرد در باشگاه احترامی ندارد– تا چه اندازه برای گرفتن تصمیم

جدایی محق بود، اشتباه بزرگ تر قطعا از سوی فلورنتینو پرز صورت

گرفت که هیچ جانشینی برای او در نظر نگرفت. عجیب تر اینکه در

نقل و انتقالات زمستانی با تمامی اطرار منفی ثبت شده در امر

گل‌زنی برای ژنال مادرید، دوی درد های تیم را بازیکنی دید که

حتی درنظر سرمربی آرژانتینی تیم در حد نشستن روی نیمکت هم

مراکشی‌ها یا کلکسیونی از ستاره‌های سرشناس

در دنیای فوتبال برای این که بتوانند در بهترین

شرایط آمادگی جسمانی و روانی گام به جام‌ملت های

آفریقا قدم بگذارند با ارائه پیشنهادی به آرژانتین در

صد روپاریوبی با این تیم پرستاره آمریکای جنوبی

در فیفادری روز ۲۶ مارس ۲۰۱۹ هسجند. پیشنهادی

که مورد موافقت فدراسیون این کشور قرار گرفت

اما با شرط و شروطی عجیب برای به همراه داشتن

روزها به نظر می‌رسد شرایط در باشگاه یوونتوس چندان

عادی نیست؛ با وجود اینکه بانوی پیر رسماً در رقابت‌های لیگ

ایتالیا یک‌هتازی می‌کند ولی از درون باشگاه خبر می‌رسد اوضاع

بین کادر فنی و رؤسای باشگاه حسایی شکرآب شده است.

طبق گزارشی که روزنامه ایتالیایی کوریه دلو اسپرت نوشته

ماسیمیلیانو آلگری، سرمربی یوونتوس پس از برتری دو بر یک

این هفته تیمش مقابل ناپولی، نامه استغافی رسمی اش را نوشته

و تقدیم به مسئولان باشگاه کرده‌ه؛ دلیلی؟ شکست مقابل اتلتیکو

مادرید در دیدار رفت مرحله یک‌هشتم‌نهایی لیگ قهرمانان اروپا.

بعد از آن بازی که با نتیجه دو بر صفر به سود اتلتیکو به پایان

رسید، مسئولان رده بالای یوونتوس انتقادات شدیدی نسبت به

آلگری داشته‌اند و او را مقصر این ناکامی دانسته‌اند. آلگری هم به

راموس که به خاطر پاک کردن کارت‌زردهایش خطایی عمدی مرتکب شد، بدون اینکه احترامی برای آدم مناسبی برای هدایت والنسیا و ژنال بتیس غرور لوکا مودریچ که بعد از فتح توپ‌طلا اشباع شده و شباهتی به هافبک بدون نقص چندفصل پیش ندارد. غرور گرت بیل که در تمام این سال‌ها از زیر سایه رونالدو بودن ناله و شکایت کرد، اما بعد از جدایی ستاره پرتغالی هم نتوانست ثابت کند شایستگی قرار گرفتن در ترکیب ژنال مادرید را دارد. غرور تونی کروس که بعد از هر بار تعویض شدن پوزخند تحویل دوربین‌ها می‌دهد.

راموس که به خاطر پاک کردن کارت‌زردهایش خطایی عمدی مرتکب شد، بدون اینکه احترامی برای آدم مناسبی برای هدایت والنسیا و ژنال بتیس

بود، اما تصمیم اشتباه پرز برای انتخاب سولاری و البته اشتباه بزرگ‌تر برای تبدیل قرارداد موقتش به

قرارداد دائمی ثابت می‌کند طی یکسال گذشته از افت فلورنتینو پرز هیچ تصمیم درستی بیرون نیامده

است. مثل رفتن رونالدو و جدایی زیدان که بزرگ‌ترین دلیلشان برای جدایی از مادرید، اختلافات با پرز بود.

شکسته شدن غرور ژنال‌مادرید بزرگ‌ترین درس شب گذشته برای آنها بود. برای کاپیتان

سرمربی‌ای را روی نیمکت ژنال زنده نمی‌گذارند و

سولاری هم از این قاعده مستثنا نیست. او در بهترین حالت آدم مناسبی برای هدایت والنسیا و ژنال بتیس

بود، اما تصمیم اشتباه پرز برای انتخاب سولاری و البته اشتباه بزرگ‌تر برای تبدیل قرارداد موقتش به

قرارداد دائمی ثابت می‌کند طی یکسال گذشته از افت فلورنتینو پرز هیچ تصمیم درستی بیرون نیامده

است. مثل رفتن رونالدو و جدایی زیدان که بزرگ‌ترین دلیلشان برای جدایی از مادرید، اختلافات با پرز بود.

شکسته شدن غرور ژنال‌مادرید بزرگ‌ترین درس شب گذشته برای آنها بود. برای کاپیتان

سرمربی‌ای را روی نیمکت ژنال زنده نمی‌گذارند و

سولاری هم از این قاعده مستثنا نیست. او در بهترین حالت آدم مناسبی برای هدایت والنسیا و ژنال بتیس

بود، اما تصمیم اشتباه پرز برای انتخاب سولاری و البته اشتباه بزرگ‌تر برای تبدیل قرارداد موقتش به

قرارداد دائمی ثابت می‌کند طی یکسال گذشته از افت فلورنتینو پرز هیچ تصمیم درستی بیرون نیامده

است. مثل رفتن رونالدو و جدایی زیدان که بزرگ‌ترین دلیلشان برای جدایی از مادرید، اختلافات با پرز بود.

شکسته شدن غرور ژنال‌مادرید بزرگ‌ترین درس شب گذشته برای آنها بود. برای کاپیتان

سرمربی‌ای را روی نیمکت ژنال زنده نمی‌گذارند و

سولاری هم از این قاعده مستثنا نیست. او در بهترین حالت آدم مناسبی برای هدایت والنسیا و ژنال بتیس

بود، اما تصمیم اشتباه پرز برای انتخاب سولاری و البته اشتباه بزرگ‌تر برای تبدیل قرارداد موقتش به

قرارداد دائمی ثابت می‌کند طی یکسال گذشته از افت فلورنتینو پرز هیچ تصمیم درستی بیرون نیامده

است. مثل رفتن رونالدو و جدایی زیدان که بزرگ‌ترین دلیلشان برای جدایی از مادرید، اختلافات با پرز بود.

شکسته شدن غرور ژنال‌مادرید بزرگ‌ترین درس شب گذشته برای آنها بود. برای کاپیتان

سرمربی‌ای را روی نیمکت ژنال زنده نمی‌گذارند و

سولاری هم از این قاعده مستثنا نیست. او در بهترین حالت آدم مناسبی برای هدایت والنسیا و ژنال بتیس

بود، اما تصمیم اشتباه پرز برای انتخاب سولاری و البته اشتباه بزرگ‌تر برای تبدیل قرارداد موقتش به

قرارداد دائمی ثابت می‌کند طی یکسال گذشته از افت فلورنتینو پرز هیچ تصمیم درستی بیرون نیامده

است. مثل رفتن رونالدو و جدایی زیدان که بزرگ‌ترین دلیلشان برای جدایی از مادرید، اختلافات با پرز بود.

شکسته شدن غرور ژنال‌مادرید بزرگ‌ترین درس شب گذشته برای آنها بود. برای کاپیتان

سرمربی‌ای را روی نیمکت ژنال زنده نمی‌گذارند و

سولاری هم از این قاعده مستثنا نیست. او در بهترین حالت آدم مناسبی برای هدایت والنسیا و ژنال بتیس

بود، اما تصمیم اشتباه پرز برای انتخاب سولاری و البته اشتباه بزرگ‌تر برای تبدیل قرارداد موقتش به

قرارداد دائمی ثابت می‌کند طی یکسال گذشته از افت فلورنتینو پرز هیچ تصمیم درستی بیرون نیامده

است. مثل رفتن رونالدو و جدایی زیدان که بزرگ‌ترین دلیلشان برای جدایی از مادرید، اختلافات با پرز بود.

شکسته شدن غرور ژنال‌مادرید بزرگ‌ترین درس شب گذشته برای آنها بود. برای کاپیتان

سرمربی‌ای را روی نیمکت ژنال زنده نمی‌گذارند و

سولاری هم از این قاعده مستثنا نیست. او در بهترین حالت آدم مناسبی برای هدایت والنسیا و ژنال بتیس

بود، اما تصمیم اشتباه پرز برای انتخاب سولاری و البته اشتباه بزرگ‌تر برای تبدیل قرارداد موقتش به

قرارداد دائمی ثابت می‌کند طی یکسال گذشته از افت فلورنتینو پرز هیچ تصمیم درستی بیرون نیامده

است. مثل رفتن رونالدو و جدایی زیدان که بزرگ‌ترین دلیلشان برای جدایی از مادرید، اختلافات با پرز بود.

شکسته شدن غرور ژنال‌مادرید بزرگ‌ترین درس شب گذشته برای آنها بود. برای کاپیتان

سرمربی‌ای را روی نیمکت ژنال زنده نمی‌گذارند و

سولاری هم از این قاعده مستثنا نیست. او در بهترین حالت آدم مناسبی برای هدایت والنسیا و ژنال بتیس

بود، اما تصمیم اشتباه پرز برای انتخاب سولاری و البته اشتباه بزرگ‌تر برای تبدیل قرارداد موقتش به

قرارداد دائمی ثابت می‌کند طی یکسال گذشته از افت فلورنتینو پرز هیچ تصمیم درستی بیرون نیامده

است. مثل رفتن رونالدو و جدایی زیدان که بزرگ‌ترین دلیلشان برای جدایی از مادرید، اختلافات با پرز بود.

شکسته شدن غرور ژنال‌مادرید بزرگ‌ترین درس شب گذشته برای آنها بود. برای کاپیتان

سرمربی‌ای را روی نیمکت ژنال زنده نمی‌گذارند و

سولاری هم از این قاعده مستثنا نیست. او در بهترین حالت آدم مناسبی برای هدایت والنسیا و ژنال بتیس

بود، اما تصمیم اشتباه پرز برای انتخاب سولاری و البته اشتباه بزرگ‌تر برای تبدیل قرارداد موقتش به

قرارداد دائمی ثابت می‌کند طی یکسال گذشته از افت فلورنتینو پرز هیچ تصمیم درستی بیرون نیامده

است. مثل رفتن رونالدو و جدایی زیدان که بزرگ‌ترین دلیلشان برای جدایی از مادرید، اختلافات با پرز بود.

شکسته شدن غرور ژنال‌مادرید بزرگ‌ترین درس شب گذشته برای آنها بود. برای کاپیتان

سرمربی‌ای را روی نیمکت ژنال زنده نمی‌گذارند و

سولاری هم از این قاعده مستثنا نیست. او در بهترین حالت آدم مناسبی برای هدایت والنسیا و ژنال بتیس

بود، اما تصمیم اشتباه پرز برای انتخاب سولاری و البته اشتباه بزرگ‌تر برای تبدیل قرارداد موقتش به

قرارداد دائمی ثابت می‌کند طی یکسال گذشته از افت فلورنتینو پرز هیچ تصمیم درستی بیرون نیامده

است. مثل رفتن رونالدو و جدایی زیدان که بزرگ‌ترین دلیلشان برای جدایی از مادرید، اختلافات با پرز بود.

شکسته شدن غرور ژنال‌مادرید بزرگ‌ترین درس شب گذشته برای آنها بود. برای کاپیتان

سرمربی‌ای را روی نیمکت ژنال زنده نمی‌گذارند و

سولاری هم از این قاعده مستثنا نیست. او در بهترین حالت آدم مناسبی برای هدایت والنسیا و ژنال بتیس

بود، اما تصمیم اشتباه پرز برای انتخاب سولاری و البته اشتباه بزرگ‌تر برای تبدیل قرارداد موقتش به

شماره ۲۶۹۲

اخبار

ستاره آژاکس وارد باشگاه مسی و نیمار شد

دوسن تادیچ، ستاره صرستانی آژاکس، دیشب عملکردی فراتر از تصور برابر رنال مادرید ارائه داد.

در برتری فوق العاده ۴-۱ آژاکس برابر رنال مادرید در استادیوم برنابئو، دوسن تادیچ نمایشی بسیار خوب داشت و از ارکان مهم پیروزی تاریخی هلندی ها لقب گرفت. تادیچ پاس گل اول را با یک دریبل زبدانی ارسال کرده و در گل دوم تیمش نیز باز هم با ارسال پاس گل تاثیرگذار بود.

اما اوج درخشش دوسن تادیچ در نیمه دوم بود که با یک ضربه فنی و تماشایی موفق شد به زیبایی دروازه کورتوا را باز کند و گرچه با توجه به بازبینی صحنه از سوی داور تا دقایقی تکلیف این صحنه مشخص نبود، اما در نهایت گل زیبای تادیچ پذیرفته شد.

چنین نمایش فوق العاده ای از نگاه نشریه

اکبپ مستوجب بالاترین نمره (۱۰) بوده تا او

تبدیل به نهمین بازیکنی شود که در یک دیدار موفق به کسب حداکثر نمره از سوی نشریه

فرانسوی شده است.

پیش از او ستاره های چون لیونل مسی

(۲ بار)، نیمار، رابرت لواندوفسکی و در گذشته

اولگ سالنکو موفق به کسب چنین نمره ای شده

بودند.

در ادامه نگاهی گذرا به ۹ بازیکنی که ۱۰

گرفتند خواهیم داشت؛ (لیونل مسی دو بار موفق

به کسب این نمره شده است)

۱. فرانک سوزی (فرانسه و یونان، ۱۹۸۸)

۲. برونو مارتینی (فرانسه و یونان، ۱۹۸۸)

۳. اولگ سالنکو (روسیه و کامرون، ۱۹۹۴)

۴. لارس وینفلد (اهرسو و نانت، ۱۹۹۷)

۵. لیونل مسی (بارسلونا و آرسنال، ۲۰۱۰)

۶. لیونل مسی (بارسلونا و لورکوزن، ۲۰۱۲)

۷. رابرت لواندوفسکی (دورتموند و رنال

مادرید ۲۰۱۳)

۸. کارلوس ادواردو (نیس و گینگام ۲۰۱۴)

۹. نیمار (پاریس سن ژرمن و دیژون، ۲۰۱۸)

۱۰. دوسن تادیچ (رنال مادرید و آژاکس، ۲۰۱۹)